

1923 ॥ ॐ ॥

॥ तत् सत् परमात्मन ॥

उपडाण्ड, निवासी

वर्गवासी कवि नाथजी नृसिंहराय पंड्या कृत

सिता विवाह

श्रीमते लक्ष्म प्रसांने गावा भाटे

पंड्या लुसाजीराय रणछाडनी

ममतीथी

ममि. इता

मुकुसेलर शंकरलाल उभयारांकर पाठक

श्री शास्त्र पुस्तकालय

डांडार

सर्व लक्ष स्वाधिन छे

री २ ७

१६७६

प्रत ४०००

सन १९२३

किंमत रु. ०-१-०

२०७२८

સતી સાવિત્રી ચરિત્રનો ગરબો

લેખક

બુલાબીરામ રણછોડ પ્રંડયા ડાકેર

સદર ગરબો નામદાર સરકારના કેળવણીખાતા તરફથી ઇનામ માટે જુર કરેલો છે. તેનો હક અમોએ સંપાદન કરી પાંચમી આ છપાવી છે. સદર ગરબો સ્ત્રીઓને તથા કન્યાશાળામાં અભ્યાસ કરતી યાઓને ખાસ ઉપયોગી છે તેમજ નવરાત્રીના દિવસોમાં અને નવરાત્ર વખતમાં ગાવા માટે અત્યુત્તમ છે. કીંમત ફક્ત રૂ. ૦-૧-૦ રાખેલી છે અને સામટી મંગલનારને પચીસ ટકા કમીશન આપવામાં આવે છે. તથા એકી વખતે પાંચસો જે તે કરતાં વધુ ખરીદ કરનારને ચાળીસ ટકા કમીશન આપવામાં આવે છે. માટે આશા છે કે આપના ત્યાંની કન્યાશાળામાં દરેકને આપવા તથા ઇનામ વહેચવાનાં હોય તો તેમાં પણ તે સર્વ યાઓએને મળે તેવી ગોઠવણ કરશો.

ઉછળતી યાઓના હૃદયમાં આના ચરિત્રો ઉડી છાપ પાડી તેઓનાં જીવન સુખરૂપ બનાવે છે માટે આના સદચરિત્ર પુસ્તકોનો વધારે ફેલાવો થાય એવું હૃદયજીવે દરેકની દરજ છે.

બુકસેલર શંકરલાલ ઉમયાશંકર પાંડે,

શ્રી શારદા પુસ્તકાલય ડાકેર.

સૂચના-ઉપરોક્ત ગરબાનો બહોળો ફેલાવો થતો જોઈ કેરલાક બુકસેલરોએ લેખકની પરવાનગી સિવાય તદ્દન ફક્ત કાગળોમાં અશુદ્ધ નકલો કાઢી છે. અને તે અશુદ્ધ નકલી કોપી શાળાઓમાં ચાલતી નથી. માટે ખરીદ કરનાર મંજુર કરેલી પ્રત લેશો.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક . ૭૦૭૨૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ અતી વિદ્યા

વિષય ૬ : ૩

॥ श्री. ॥

विधापीठ सितविवाह

अमदावाद
१०७२
ती. गोपीराव-संग्रह
४-११

गीत १ छं.

“ वरघोडो विकलेशनो ” એ રાગ.

શ્રી શંકર શારદ નમુરે, પ્રેમે લાગુ પાય;
રસના વસી વાસ પુરજોરે, વરણું જનકીજનો વિવાહ.

મંગળગીત ગાદ્યે. ૧

મિથિલા નગરીનો રાજ્યોરે, જનકરાય જીપાળ;
તેની સુતા સિતાજી સતીરે, થઇ પરણવા જોવડી બાળ. મંગળ. ૨
પરશુરામજી એક સમેરે, આવ્યા જનકપુર સાર;
શિવનું ત્રણક ધનુષ હાથેરે, તે ખાંધેથી મુકલું રાયદાર. મંગળ. ૩
જગુપતિ સુત જોઇનેરે, દીધાં જનકે માન;
જમવાને તેડી આલિયારે, બેઠા હરવાને ભોજનપાન. મંગળ. ૪
કામળ કન્યા રાયતીરે, જનકી રમતાં બહાર;
ધનુષ લેઇ ઘોડો કર્યોરે, રમે ચોકમાં હરખે અપાર. મંગળ. ૫

પરશુ જમાને આવિયારે, દીકું ધનુષ નહિ આપ;
 એવે રમતાં દીકાં જનકીરે, દેખી વિરમય પામ્યા અમાપ. મંગળ. ૬
 રાયને કહેવા લાગિયારે, શિવ ધનુષ છે પ્રચંડ;
 હજાર હાથીથી હાલે નહિરે, કન્યા તે લેછે રમતી અખંડ. મંગળ. ૭
 જોવાને રાય આવ્યા ખારણેરે, સિતાજી રમતાં જ્યાંય;
 ત્યારે ધનુષ મુકી ચાલિયારે, આવી પેશી ગયાં ધર માંય. મંગળ. ૮
 ભૃગુપતિ કહે ભૂપતિરે, પણ તમે હ્યો એક;
 જે પણ પાળે તેહનેરે, દેવી કન્યા કરીને વિવેક. મંગળ. ૯
 પણજી એવા ધનુષનીરે, ચઢાવે જે યજમાન;
 એમ સ્વયંવર જીતે સહીરે, તેને દેખે કન્યાદાન. મંગળ. ૧૦
 એવું કહી ભૃગુ ચાલિયારે, ગયા પોતાને ઠાર;
 તે દિવસથી ધનુષ રહ્યુંરે, રાજા જનકતણે દરખાર. મંગળ. ૧૧
 તેહ સિતાનો સ્વયંવરરે, કરવાને જશદાય;
 તેડાવ્યા મોટો ભુપતીરે, તેની નાથજી વરણું કથાય. મંગળ. ૧૨

ગીત ૨ જી.

“ આવી છે ખાણુને માંડવેરે, જાહવ કુળનીરે જન ” - એ રાગ
 લાગિ દેશે દેશ કંઠેતરીરે, આલિ મળિયા રાજાનં;

- આખ્યા ઉતારા સર્વનેરે, જેવાં જેહનાં માન. ૧
- સૈન્ય મળ્યું બધા રાયનુંરે, ભીડ થઇ પુરમાંય;
થાલવા માગ મળે નહિરે, શોભા વાધતી ત્યાંય. ૨
- નગર વિશે કેટલા રહ્યારે, કેટલા રહ્યા બહાર;
વન ઉપવનમાં વસ્તિ થઇરે, આખ્યા રય અપાર ૩
- જનક પ્રધાન બધે ફરીરે, આપે તૃષ્ણ જળ અંત;
હરકત પડવા ન દે કદીરે, સૌનાં સાથવે મંત. ૪
- રામ લક્ષ્મણ પણુ આવિયારે, વિશ્વામિત્રની સાથ;
નગર પાસે ઉપવન વિશેરે, વસો વશિયા સનાથ. ૫
- સુંદર સ્થળ શોધિ કાઢિયુંરે, તરૂં ઠાયા મહાન;
આશ્રમ ત્યાં મુનિ સાથમાંરે, કીધો શ્રી ભગવાન. ૬
- સ્નાન કરી વિર બે જણેરે, નિત્ય કર્મને કીધ;
ઉપવન જોવાને ચાલિયારે, બંને વિર પ્રસિદ્ધ ૭
- તરૂં ફળને ફુલ શોભતાંરે, બોલે ઝીણુથી મોર;
આનંદથી કરે વાતકીરે, બંને બ્રાત કીશેર. ૮
- જોવામાં ઉમીયાળ પુજવારે, આખ્યાં જનક સુતાય;

- રખવાળિ છે ઘણી સુંદરીરે; સાથે આપવા સહાય. ૬
 દેવળમાં પોતે પરવર્યારે, વિનવ્યાં બહુ માત; ૭
 પુન્યા પછી કીખી આરતીરે, શિર નામ્યું પ્રભાત. ૧૦
 પોતે પોતાના રૂપનેરે, પુન્યું પ્રેમ સહિત;
 મા તમે વર રૂઠા આપજોરે, એમ માગિયું સિત ૧૧
 પુન્યાં પારવતિને પ્રીતશુરે, સતિ આવિયાં બહાર;
 સરખી સાહેલીના સાથમાંરે, વિષ્ણુ પુષ્પ અપાર, ૧૨
 સાત વરસની કન્યાઠારે, દિસતી રતિ રૂપ.
 હાસ્ય કરે સખિ સાથમાંરે, જોગ માયા સ્વરૂપ. ૧૩
 એવે સિતાજીએ દુરથીરે, દેખ્યા સુંદર સ્વામ;
 સરૌવર પાળે ઉભા રહ્યારે, લાજે કૌટિક કામ. ૧૪
 તરૂની ઠાળી એક હાથમાંરે, બીજો હાથ છે લંક;
 મોહ પામ્યાં રૂપ જોઈનેરે, થયાં માત નિશંક. ૧૫
 રામે જોયું રૂપ જાનકીરે, મોહ પામિયા આપ;
 પ્રીતી પરસ્પર ઉપનીરે, હેત વાધ્યાં અમાપ. ૧૬
 સુરતી રૂઢેમાં રમી રહીરે, એક એકની સીધ;
 ધમં વિચારી રામે ત્યહારે, ત્રિત ચોકશ કીધ. ૧૭

સીતા કહે સખિ જો પેલારે, બંને રાજ્ય કીશોર;
 ગૌર શ્યામ છબિ એમનીરે, રૂપે છે ચિત ચોર. ૧૮
 કેના હશે એ માગકારે, કયમ આવ્યા આ ઠામ;
 નકી કરવા સખી મોકલીરે, જ્યાંહાં ઉભા છે રામ. ૧૯

ગીત ૩ જી.

“ બહુરે પાટણ બહુ ઘોળકું, કાષ્ટ માળવે જાયરે.—રાગ

સુસ્તક ન મિ કહે સખિ, જ્યહાં લક્ષ્મણ રામરે;
 કેના છે પુત્ર તમે સ્વામિ કયમ આવ્યા આ ઠામરે. ૧
 સાચુ કહેા મારા સંમ છે, કયે નગર નિવાસરે;
 સાંભળી રઘુવર બોલિયા, મુખથી કરિ હાસ્યરે. ૨
 નગર અયોધ્યા દૂર છે, રાય દસરથના તનરે;
 હું રામને આ લક્ષ્મણ, બંને બ્રાત મુમંનરે. ૩
 વિશ્વામિત્ર મુનિ આવિયા, સ્વયંવર જોવા કાજરે;
 સાથે તેડી અમને લાવીયા, કરી આગ્રહ આજરે. ૪
 મુણી સાહેલી પાછી ફરી, આવી જાનકી પાસરે;
 વાત સાંભળવાને સજ થયાં, સતિ પામ્યાં હુલાસરે. ૫

- કહે છે સખી અવધપુરીના, નાય દશરથના તનરે
રામ લક્ષ્મણ બે વીર છે, ગુણરૂપે રતનરે. ૬
- સુંદર શ્યામ સ્વરૂપ છે, બાંધ આપના જોગરે;
વર એ મળે મન ભાવતો, એવો સાધજો યોગરે. ૭
- સાંભળો વચન કુમારિકા, મન વાત વિચારીરે;
પણ ભયભિય થઈ રહે, પિતા પણને સંભારીરે. ૮
- વળિ વળિ વિનવે છે શિવને, કરજો ઉમિયાળ સહાયરે;
પુરવના પુણ્ય યોગે કરી, વર રામ પમાયરે ૯
- એમ કરે શોચ જાનકી, જીએ રાજ્ય કુમારરે,
પુછે લક્ષ્મણ જોડી હાથને, નિજસંશય સારરે. ૧૦
- કોની રૂન્યા રઘુનાથજી, હશે આ સુખદાયરે;
રૂપ અનૂપ રતી સમું. ઉપમાન આપાયરે. ૧૧
- જોલ્યા રઘુવીર વહાલથો, સુગુ લક્ષ્મણ વીરરે;
જનકકુમારી એ જાનકી, રૂપે ગુણે રૂચીરે. ૧૨
- પારવતીજીને પુજવા, આવી રાયની બાળરે;
રૂપ એનું જોવા કારણે બહુ આવ્યા ભુપાળરે. ૧૩
- રઘુકુળના તન આપણે, મન નિર્મળ કીજેરે;
પરનારી સામું ન દેખવું, ધર્મશાસ્ત્રથી જીજેરે ૧૪

સ્વપનામાં તેને ન દેખીએ, એવો ધર્મ પ્રકાશરે;
 યાદ્યા પછી મળિ બ્રાત બે, આબ્યા મુનિવર પાસરે. ૧૫
 સીતાજીએ પશુ મનમાં, રાખી મુરતી રામરે;
 સખિયો સાથે તે પાછાં ફર્યાં, આબ્યા રાયને ધામરે. ૧૬

ગીત ૪ થું.

“ ગણેશ પાટ બેસાડિયા, લલાં નીપજે પકવાન ” – એ રાગ,
 કૌશિક મુનિ અહિં આવીયા, એવી રાજાએ સાંભળી વાત
 સલા સહિત સામા ગયા, રાય તેહવા સાક્ષાત. ૧
 વાગે વાજાંત્ર નાના રંગમાં, આબ્યા સર્વ તે વાઢી માંય,
 મુનિને કરિ સાષ્ટાંગ ભૂપતિ, બેઠા સલા સહ ત્યાંય. ૨
 રામ ને લક્ષ્મણ સરખા બે વિર, બેઠા મુનીવર સાથ;
 રૂપ બેઈ અદ્ભુત પુછે, મિથિલા નગરીનો નાથ. ૩
 કહો મુનીજી કેના તાંન છે, ગૌર શ્યામ રૂપ રતાંન,
 કે થું રવી શશિ ઉતર્યા, રૂપ ધરીને મન પ્રસાંન ૪
 બ્રહ્મપતિ કે મુર ભુપ છે, ઉમાપતિ રમાપતિ એહ;
 મન હરખ્યું રૂપ બેઈને, મને વાધે બહુ સંદેહ. ૫

મુણી વચન એવાં ભુપનાં, પછી બોલ્યા કૌશિક મુન્ય;

બળ પરાક્રમિ પુણ્ડ્ર રૂપ એ, દશરથ રાયના તાંન. ૬

પ્રાક્રમ શુભ ચરિત્ર ભુપને કહ્યું મુનિયે ધરિ પ્રીત;

હરખ પામ્યા ઘણું રાયજી, વળિ શોકાતુર થયું ચિત. ૭

રૂપ જોઇને સુખ પામિયા, પશુ સંભારિ પામ્યા શીત;

પછિ નગરમાં આવિયા, તેડી તેમને પ્રેમ સહીત. ૮

પુર સરવ શણુગારિયું, શેરી ચોટાં મંદિર ને ચોક;

મેડી અટારિયે રંગથી, નર નારી વધારે નોક. ૯

શિખરે શિખંડી નાચતા, દિસે કંચન કળસ અપાર;

જે પુરમાં લક્ષ્મી વશ્યાં, તેની શોભા તણે શો પાર. ૧૦

રચના રઘુવર જોઇને, ખહુ પામિયા આનંદ;

ચાલે નગરમાં વીર એ, જાણ્યે ઉગ્યા સુરજ ને ચંદ્ર. ૧૧

મોહન રૂપની મોહની, મોહિ મહિલા મિથીલા માંય;

ચિત્રાંમણુ વત ચતુરા થઇ, લેતિ આવરણું ત્યાંય. ૧૨

આશિષ આપે અબળા બધી, વર પામજો જોહ સિતાય;

સરખે સરખી જોહ છે, બેહેની એમાં સંદેહન કાંય. ૧૩

આબ્યા પછી રાજ્ય દ્વારમાં, મુનિને પુજ્યા મિથિલેશ;

રહેવા મંદિર આપ્યું શોભિતું, દિધાં લોજન પાન વિશેષ ૧૪

કંઠેાતરી લખિ હતિ અવધપુર, સ્વયંવરની સોય;
 રામ વિયોગે દશરથ દુખિ હતા, તેથિ આવ્યા નહિ કોય. ૧૫
 ધન્ય જનક ભુપાળને, પ્રભુ આવિયાં પુરવ પુન્ય;
 લક્ષ્મીજી પુત્રી થયાં, પછિ રાયને શાની નુન્ય. ૧૬
 લક્ષ્મ મહુરત આવ્યાં હુંકઠાં, થાય રાયને હરખ અપાર;
 મંડપ રચિયો ચોકમાં, કહું શોભા તણો નહિ પાર. ૧૭

ગીત ૫ મું.

“ જનકરાયનેરે માંડવે ”એ રાગ

મંડપ રચિયોરે ચોકમાં, મણિકંચનનારે થંભ;
 માતિનિ શેરોનિ જાગિયો, શોભા અનુપમ રંગ-
 રાય રૂડેરોરે માંઠવો. ૧

સિંહાસન છે સોના તણાં, રત્ન જઠિત અમુદ્ય;
 હારો હાર તે ગોઠવ્યાં, શોભે સર્વ અતુદ્ય. રાય. ૨
 મેનાં મયુર કારંઠવો, બોલે મધુરા શા બોલ;
 વ્યંબક મુકયું છે મધ્યમાં, જેનો તોલ અતોલ રાય. ૩
 હૂત મોકલ્યો તેડવા, આવ્યા રાય સમસ્ત;
 બેઠા જ્યાં જેનો ઠામ છે, થઈને મનમાં મસ્ત. રાય. ૪
 મુનિ સહિત ત્યાં આવિયા, દશરથ રાજકુમાર;
 ગૌર શ્યામ બે વણું છે, રૂપ શુભ છે અપાર. રાય. ૫

રઘુકુળ દિપક જોઈને, મોહ પામિયા ભૂપ:
 રૂપ જાંખાં સોનાં થયાં, કીધાં મૌન સ્વરૂપ. રાય. ૬
 મુનિ કૌશિક કેરા સાથમાં, સિંહાસન ઉપર સાર;
 જોઈ બ્રાત જો પ્રેમથી, હુંડે હરખ અપાર. રાય. ૭
 ચિંતાતુર છે સૌ ભુપતિ, ધારે ધનુષ્ય મિથ્યાય;
 કન્યા દેશે એ રામને, કપટી દીસે છે રાય. રાય. ૮
 મંઠપના એક ખંડમાં, બેઠાં જનક સુતાય;
 પુષ્પમાળા છે હાથમાં, રૂપે પૂર્ણ જણાય. રાય. ૯
 આદિ માયા એ ઇશ્વરી, ઈંદિરા ગુણ ખાણ;
 જગત જનુનિ જગદંબિકા, ઉત્પતિનું એધાણ. રાય. ૧૦
 સિંહાસન બેઠાં માવડી, જોતાં ચારેરે પાસ;
 રઘુવરને જોઈ જાનકી, પામ્યાં મોહ ઉલ્લાસ. રાય. ૧૧

ગીત ૬ હું.

સરસાતી સ્વામિને વિનવું, ગણપત લાગવું પાયરે.—એ રાગ.

રાય રાણા સહુ આવિયા, બાવિયા રાજને મનરે;
 પણ રઘુવર ગુણ રૂપથી, ભુપતી પામ્યા છે પ્રસંનરે. ૧
 બાટ ઉઠ્યો જનકરાયનો, માયનો કેવાને આજરે;
 જનકે કયું પણ એક છે, ટેક છે ધનુષ ચઢાવા કાજરે. ૨
 ત્યંબક જોઈ ચઢાવશે, આવશે વરવાને કામરે;
 સાંભળી મુખ વિસારિયા, હારિયા ભૂપતી હામરે. ૩

- કંઠ્ય ધનુષ યજ્ઞ જોઈને, જોઈને બેડા છે ધીરરે;
 માહો તે માંહ જીવે બધા, આપદા આવી છે શીરરે. ૪
- કોઈકે કોઈંડ ઝાલિયું, હાલિયું ના તવ પાછા બેડારે;
 હતા ભરેલા જે ગરવના, સરવના હરખ પડા છે હેઠારે. ૫
- કેટલા કહે અભિમાનથી, માનથી ઉઠીશું આવારરે;
 જે ત્ર્યંબક ચઢશે નહિ, તો અહિંમાન જશે નિરધારરે. ૬
- જનક રાજ તવ જોલિયા, સાંભળો ક્ષત્રીના તંનરે;
 રાજેન્દ્ર બળિયો હોય તે, ત્ર્યંબક ચઢાવશે પાવનરે. ૭
- માટે ઉઠો કોઈ આ પળે, નીકળે ક્ષત્રીનું છાજરે;
 પરણાવું આ સ્થળે જનકી, જ્યાં નકી ત્ર્યંબક તોડે આજરે. ૮
- રાજ રાણા હામ હારિયા, મારિયા ગરવ વધ્યા જેહરે;
 તે સમે દશમુખ ઉઠિયો, રૂઠિયો ત્ર્યંબક પર તેહરે. ૯
- અભિમાન કરિને કોપિયો, જોલિયો ગરવે રાવણ રાયરે;
 જનક અલ્યા કહેતું મને, દુમને ડોલાવિશ હાંચરે. ૧૦
- ત્યારે ત્ર્યંબક દેખાડિયું, -પાડિયું રાવણને જાણરે;
 તેહને તોડશે જ્યાહરે, ત્યાયરે દેઉ સિતા નિરવાણરે. ૧૧
- બોલ્યો રાવણ બેભાનમાં, માનમાં બળિયો હું કહાવુંરે;
 કહું તો ધરા ઉંધિ નાખિને, ચોંકિને બ્રહ્માંડ ચાક ચઢાવુંરે. ૧૨
- કેલાશને મેં ડોલાવિયો, કાવિયો ધનુષના શા ભારરે;
 હશિયો પછી બહુ હોપથી, રોપથી ઝાલ્યું ત્ર્યંબક સારરે. ૧૩
- ત્યારે સિતાને ચિંતા થઇ, રાવણ ચઢાવશે કો દંડરે;
 શિવ ઉમિયાને આરાધિયાં, ભારને મુકિયો પ્રચંડરે. ૧૪

બાથ મારી રાજ રાવણે, તે ક્ષણે હાથ્યું નહિં કાંચરે;
 હોદ પીસે મહા ક્રોધમાં, શોધમાં ત્રંજકની લાંચરે. ૧૫
 પરસ્વેદ આહ્યો શરીરથી, ધીરથી હ્યું ક્રોધ તેહરે;
 નેત્ર થયાં લાલ તેહનાં, સ્વાસે ભરાણો છે દેહરે. ૧૬
 ધનુષ ઉભુ કહ્યું તે ક્ષણે, લથડ્યું છે કરમાંથી લાંચરે;
 પૃથ્વી પડ્યું મહા જોરથી, રાવણ ચંપાયો માંચરે. ૧૭
 મહા દુષ્પ પામ્યો અમાગિયો, લાગિયો કરવા પોકારરે;
 રાય જનક શરણે તાહરા, માહરા પ્રાણ જશે આવારરે. ૧૮
 રાય જનક તવ બોલિયા, ક્યાં ગયું ક્ષત્રીનું નુરરે;
 નક્ષત્રી ભ્રગુએ ધરા કરી તે સાથે ગયાં પરાક્રમ શુરરે. ૧૯
 કોકટ ટોળને દાખિયા, રાખિ આ કંન્યા કુંવારી મારીરે;
 રાણી જયો દીડો નહિં, સૌ અહિં બેડા હિંમત હારીરે. ૨૦
 ઉઠ્યો ન કો મુણિ બોધને, ક્રોધને પામ્યા છે પુરરે;
 દેખું છું સર્વ નમોયલા, આયલા ખનિયા છે શુરરે. ૨૧

ગીત ૭ મુ.

“ માંડવામાં કુણ કુણ સાજન બેડારે ” એ રાગ

સાંભળિને અધટિત એવાં વચનરે, થયાં લાક લક્ષમણનાં લોચનરે;
 જે છે પોતે શેષતણા અવતારરે, પળમાં ધારેતો કરે વિશ્વ સંહારરે. ૧
 વાળ્યું પોતે વિરાસન દિસે બેધરે, બોલ્યા ગુર પ્રત્યે કરીને ક્રોધરે;
 કહ્યું કેમ આવું વચન મહારાજરે, લોપી એણે સભામાં આપણી લાજરે. ૨
 ચોળી નાંખું ત્ર્યંજકને આ હામરે, એવે સમસ્યા કાઢી સૌમિત્રીને રામરે;

પછિ બોલ્યા ટોશિક મુનિ કૃપાળરે, ઉઠો રામ કાર્ય કરો તતકાળરે. ૩

ગીત ૮ મુ.

“ આવિ છે આણુને માંડવેરે, જાલવ કુળનીરે જાન ” એ રાગ.

ગુરૂની આજ્ઞા લેઈ ઉઠિયારે, પ્રભુ પુરણ કામ;
 રજનિયે રવિ જાણે ઉગિયોરે, એવા સુંદરિ શ્યામ. ૧
 ચરણે નામ્યા ગુરૂ દેવનેરે, કોટિ બ્રહ્માંડ ભૂપ;
 ભૂપ બધા મોહ પામિયારે, દેખિ રામ સ્વરૂપ. ૨
 પલવટ પિતાંબરનો વાળિયોરે, શ્યામ તન સકુમાર;
 ગુરૂનું વચન પ્રિતે પાળવારે, ચાલ્યા મુરજકુમાર. ૩
 ધનુષ પાસે જઈ ઉભા રહ્યારે, પામ્યા વિસ્મય રાજન;
 ગલરાટ બહુ થવા લાગિયોરે, જાનકીજીને મન. ૪
 કંઠજુ ધનુષ કેમ ઉપડેરે, છે સકોમળ કાય;
 કોણ ગજુ એ બાળનુંરે, તાત નિરદય થાય. ૫
 ‘ પણ ’ ખોટું એમણે આદ્યુંરે, નધિ કેમ દયાય;
 પરણું તો રામને પરણવુંરે, નહિ તો જીવે શું થાય. ૬
 પ્રાણ તણુ મારા પલકમાંરે, વેરી બાપને કાજ;
 એમ ચિંતાતુર જાનકીરે, દેખ્યાં રાઘવરાજ. ૭
 ઠેઠ બાંધી કછ ભીડિયોરે, પીતાંબરથી શ્રીરામ;
 ભુપતી સૌ ઝાંખા થયારે, બુલ્યા પોતાની હામ. ૮

ઠાળા તે પગને ઉંચો કરીરે, ઠાળ્યો અંગુઠો આપ;
 ઉંચું થયું અકસ્માતથીરે, ત્રિપુરારિતું આપ. ૬
 ઠાળે હાથે બળે ઝાલિયુંરે, પણછ જમણેરે પાણ;
 સ્વસ્થ થયા રંધુનાથજીરે, ધનુષ તાણવા જાણ. ૧૦
 ચોંપે નમાવ્યું ચઢાવવારે, ડાલ્યા દશ દિગપાળ;
 છુટી સમાધી શિવનીરે, દેવને પઠિ કાળ. ૧૧
 પૃથ્વી મંઠળ બધું બળલગ્યુંરે, શઙ્ક વ્યાપ્યો પ્રહાનંઠ;
 ત્રંબક તોડ્યું શિવનુંરે, કીધા જુદા બે ખંઠ. ૧૨
 મુરછા પામ્યા તેથી ભુપતીરે, સભા માંહિ સમસ્ત;
 સિતા જનક રામ કે.શિકરે, સૌમિત્રી હતા સ્વસ્ત. ૧૩
 ભાગ્યુ ધનુષ્ય રંધુનાથજીરે, કીધા ખંડ બે સાર;
 જનક સુતા હરખ પામિમાંરે, વરત્યો જ્ય જ્યકાર ૧૪

ગીત ૯ મું.

“ લીલુડા વાંસની વાંસળીરે, આડે મારગે વાગતી જાય. ” એ રાગ.

ધનુષ્ય ભાગ્યું રંધુનંદનેરે, થયો સર્વમાં જયજયકાર;
 અપમાન પામી રાવણ ગયોરે, નીચુ ઘાલીને લંકામોજર. ૧
 મુરછા વળી સભા મુર્ખમાંરે, માંહોમાંહ કરે છે વિચાર;
 કહણ સાયક કેમ ભાગિયુંરે, દિસે બાળક આ સકુમાર. ૨
 વિશ્વામિત્રે રૂદે આંપિયારે, રંધુનંદન દીનદયાળ;

આજ્ઞા પિતા તણી લેખનેરે, પછી ઉડી જનકની બાળ. ૩
વરમાળા ઝાલી છે હાથમાંરે. સોળે શણગાર સજ્જિયા શરીર;
હંસ ગતિ સતી ચાલતીરે, મહાલક્ષ્મી રૂપે મતિ ધીર. ૪

જાણે ઝમ્કી વિજળીરે, એમ વ્યાપિયું તેજ અપાર;
સિંહાસનેથી ઉતરીરે, જાય મન્નપતિ મળવા કુમાર. ૫
મોહ પામ્યા મોટા ભુપતીરે, દેખી કન્યાનું રૂપ રસાળ;
આવી શ્રી રઘુવર કંઠમાંરે, પ્રેમ લાવી ધાલી વરમાળ. ૬

ગુરૂની આજ્ઞાથી પાયે નમ્યાંરે, ત્યારે થઇ રહ્યો જયજયકાર;
દેવનાં દુદ્ધભિ વાગિયારે, થઇ પુષ્પની વૃષ્ટિ અપાર. ૭
ખેડાં આસન જઇ જનનકારે, વિશ્વામિત્રને કહે પછિ રાય;
અવધપુરીમાં તમે લખોરે, રૂડી કંકાતરી સુખદાય. ૮

મુનિએ લખી દીધી તે પળેરે, કંકુ છાંડી કંકાતરી આજ;
આપિને દ્વિજવર મોકલ્યોરે, આપ્યો ઉતાવળો શુભ કાજ. ૯
દશરથ રાય ચિંતા કરેરે, સભા મધે ગુરૂની સાથ;
કયમ કંઈ ખબર આવી નહિરે, રામ લક્ષ્મણની મુનિનાથ. ૧૦

એવામાં દ્વિજવર આવિયોરે, દીધી કંકાતરી કર માંય;
આશ્વિન દહને ઉભો રહ્યોરે, કહેવા લાગ્યો કુશળતા ત્યાંય. ૧૧
રામ લક્ષ્મણ બંને આવિયારે, રાજ જનક તણે દરબાર;
ધનુષ્ય બાણ્યું રામે સહેલથીરે, સહુ ભુપતિ દેખતાં સાર. ૧૨

વરમાળ ધાલિ સિતાજીએરે, વ્યાપો સરવમાં આનંદ વાદ;
કહ્યો પ્રણામ મિથિલેશેરે, કહ્યા કૌશિકે આશિરવાદ; ૧૩
સાંભળતાં હરખ પામિયારે, દુખ વામિયા દશરથ રાય;

રામે સ્વયંબર જીતિયોરે, આજ આનંદ અંગ ન માય. ૪૧
 ગુરને દીધી કંકોતરીરે, વાંચો વશિષ્ઠ કરિને વિવેકઃ
 સાંભળતાં ચિત એકથીરે, વાધ્યો હરખ સભામાં વિશેક. ૧૫

ગીત ૧૦ મુ.

“ રામ લક્ષ્મણ વનમાં સિધાવતાં ”-એ રાગ.

સ્વસ્તિ શ્રી અવધપુરી સોહામણી;
 પુજ્ય પાવન ગુણ વિધાન, મુગટમણિમાન, વિવાની વધામણી;
 બળે પ્રાક્રમ પૂર્ણ પુનીત હો;
 રાજે સર્વમાં રવિકુળ ભુપ, હો ધૈર્યસ્વરૂપ. વિવાનિ. ૧
 કેતુવત્ રવિકુળ રાજ્ય ખંડમાં;
 વાસો વશિયાં છે લક્ષ્મિ અખંડ, પવિત્ર પ્રચંડ. વિવાનિ.
 જશ્વાન્ત સદા જગદીશ હો;
 શોભા સહિત હો સત્ય સ્વરૂપ, અવધપુરી ભુપ. વિવાનિ. ૨
 એવા પરમ પુનિત મહારાજશ્રી;
 રાય દશરથ મુરતિ પાવન, પ્રસન્ન થયું મન. વિવાનિ.
 લખિતંગ મિથિલાપુરથી;
 સેવક જનકનો માનો પ્રણામ, મંગળ થયું કામ વિવાનિ. ૩
 બળ પ્રાક્રમી પુત્ર બે આપના;
 આવ્યા મુજ પુરમાં મહિનાથ, વિશ્વામિત્ર સાથ. વિવાનિ.

સ્વયંવરમાં ધનુષ્ય લાગ્યું શિવતું;
 પાળ્યું આવિને મુજપણુ રામ, છે પુરણુ કામ. વિવાનિ. ૪
 વરમાળા ઘાલી મુજ પુત્રિએ;
 વધ્યો આનંદ અંગ અપાર, છે સુખિયા કુમાર. વિવાનિ.
 શુભ લગ્ન કરવા રઘુવીરનાં;
 જાન લેઈને પધારજો નાથ, તેડી ખધો સાથ. વિવાનિ. ૫
 પાવન કરવાને વહેલા પધારશો;
 લેશો વિનતી એટલી મન, અભય અજ તન. વિવાનિ.
 થોડું લખિયું કોટિ ઘણું માનજો;
 છોજી ભૂપતિ ભાગ્યવંત, ધરાવજો ચત. વિવાનિ. ૬

ગીત ૧૧ મુ.

“ માંમેર માંત્રાઃ મૂલતુ ”—એ રાગ.

વાંચ્યો વશિષ્ઠે કાગળ વાહાલથી, સુણી હરખિયા દશરથ રાય;
 આનંદ રંગ અંગમાં.

જાને આવવા સર્વને વિનંતુ, દિધી વરધી પ્રધાને ત્યાં. આ. ૧
 સૈન્ય તતપર સર્વ કરાવિયું, જાણી વાત પ્રજા હરખાય. આ.
 વાધ્યો ઉલટ ઘણો મન ભરથને, શત્રુધનને પણ હરખ ન મોય. આ. ૨
 રાયે વાત કરી રણવાસમાં, વાંચી કંકોતરી થઈ પ્રસન્ન; આ.
 વાખ્યા આનંદ રાણિયો સર્વમાં, ઘણાં હરખ્યાં કૌશલ્યાજી મન. આ. ૩
 ભાવે દિગ્વર કેરી સેવા કરી, એને સંતોષ્યો દેખ ઘણું દાન. આ.
 મંગળ ગીત ગવાય છે સહેરમાં, રાયે સજ કરાવી જાન. આ. ૪
 વળિ સૈન્ય સકળ શણગારિયું, લીધા હાથી ઘોડા સુખપાળ; આ.

જાને ચાલવા પડે વજડાવિયો, બધુ સાજન મળિયું વિશાળ. આ. ૫
 હાથી ઉપર બેસાડ્યા વશિકરે, રાય બેઠા છે રથ મોજર. આ.
 ચતુરંગ સેન્યા ત્યાંથી નીકળી, આવિ અવધપુરીની બહાર. આ. ૬
 વાગે દોળ દદામાને દુદબી, ત્યાંતો થઈ રહ્યો જયજયકાર. આ.
 કંઈ શરવીરો વિર વેશમાં, રતનજડિત પદાણે તોખાર. આ. ૭
 શુભ મુકન જોઈ તે ચાલિયા, આંબ્યા મિથિલા નગરીની પાસ. આ.
 આંબ્યા દશરથ જાણ્યું નિદેહિએ, સામા જવા વળ્યો છે હુલામ. આ. ૮
 સૈન્ય લઈ સામા આવિયા રાયજી, સાથે આંબ્યા ઘણા ધરાનાથ. આ.
 ચરણે નામ્યાં પહેલાં જઈ વશિકરે, પછી ભેટયા દશરથરાય સાથ. આ. ૯
 જન જનકપુરી માંચ લાવિયા, અ. પ્યું મંદિર શોભિતુ આજ; આ.
 માન આંખ્યાં ઘણાં ઘણાં રાયને, તમે આવ્યે થયું શુભ કાજ. આ. ૧૦
 રામ લક્ષ્મણ મળવાને આવિયા, પ્રથમ લાગ્યા ગુરને પાય; આ.
 ચરણે નામ્યા પછીથી પિતાતણે, સૌને હેડે હરખ ન માય. આ. ૧૧
 કોશલ્યા ને સુમિત્રા બે રાણિએ, રૂંદે આંખ્યા પુત્ર રતન; આ.
 જેમ ધેનુ શુદ્ધ છે વચ્છને, તેમ સુંધિયાં મસ્તક ધન્ય. આ. ૧૨
 રાયે દશરથને આસન બેસાડિયા, પાસે બેઠા છે ચાર સુતન. આ.
 તેહ શોભા સહુ રહ્યા જોઈને, હરખ વાંધિયો જનકને મન. આ. ૧૩
 કહે જનકરાજ સુણે રાયજી, ચારે સુત પરણાવે મુજ ઘેર; આ.
 સિતા ઉન્મિલા બે કન્યા માહરી, રામ લક્ષ્મણને દેડે હરખભેર. આ. ૧૪
 વણિ માલતિ ને શ્રુતકીર્તિ બે, મુજ બ્રાતને કન્યા છે સાર. આ.
 ભરત શત્રુઘનને આપું લાવથી, સુણી સમામાં થયો જયજયકાર. આ. ૧૫
 પીડી ચોણિ વરકન્યાને વાહાલથી, કરે લાવતાં ભોજનપાન. આ;
 અથે મંગળગીત ગવાય છે, થાય લક્ષ્મ સાર સાવધાન. આ. ૧૬

શુદ્ધ માગશર માસની પંચમી, કહુ વાર લલો સોમવાર, આ.
 શંભુસુતને પ્રથમ પદગવિયા, ક્રીધાં ગોત્રજ સ્થાપન સાર. આ. ૧૭
 થઇ વેળા વરઘોડાની તે સમે, થયા તતપર શ્રી રઘુવીર; આ.
 આગ્યો તેડવા જનક પ્રધાન ત્યાં, શણુગાર ધરાવ્યા રૂમીર. આ. ૧૮
 જરકશિના જામા અંગે શોભતા, તિલક કુમકુમ અક્ષતસંગ; આ.
 કાજળ ખિંદુ ક્રીધાં છેરે ગાલમાં, આંગળ આંખડી શોભિયુ અંગ. આ. ૧૯
 કરમાં શ્રીફળ ફેકળ આપિયાં, મુક્યાં નાગરવંલિનાં પાન; આ.
 વરરાય ચઢ્યા ઘોડે કોડથી, ચાલી તતપર થઈને જન. આ. ૨૦

ગીત ૧૨ મુ.

“ એક પાટણનો પોપટ પીળા પાંખનોરે.

તે તો ભમ્યો ભમ્યો દેશ પરદેશરે, બીજે ક્યાંઇ મનહું માન્યું નહીરે
 એ રાગ.

વાહાલ લાવિ વરરાય ઉઘલાવિયારે;

રામ લાગ્યા પહેલાં મુનિવર કેરે પાયરે; વરઘોડો વરણું છું.

રઘુવીરનોરે.

રાજ દશરથને છે હરખ હૈયે ઘણોરે,

ગુફની સાથે ચાલે ધિમે ધિમે રાયરે. વરઘોડો. ૧

તોરા કલગિ શીર ઝુગટ રજિઆમણરે,

વરને ઘાલ્યા કોટે મુકતાફળના હારરે; વરઘોડો

તીખો તુરંગ ચાલે નગરી વચે નાચતોરે,

ચારે બ્રાત ચાલે સાથે સકુમારરે. વરઘોડો. ૨

અંગે અંગની શોભા શું કવિ વરણવેરે,

પ્રભુને જોતાં જોતાં લાજે કોટિક કામરે; વરઘોડો.
 કીર્તિવંતા કિશોર વયમાં ચારે બાજકારે,
 હરખી નરખી જોતાં પુરના લોક તમામરે. વરઘોડો. ૩
 માંઠ મુકીને માતાઓ સાથે ચાલતીરે,
 ઝાલ્યા નામણુદિવા હરખે જમણુ હાથરે; વરઘોડો.
 ગોરી સરવે મળિને ગીત મધુરાં ગાયછેરે,
 ગજ ગતિએથી ચાલે સૌ રાણીને સાથરે. વરઘોડો. ૪
 જોવા નગરની નારિયો ટોળે મળીરે,
 વરને વધાવે મોતીડે ભરિ થાળરે; વરઘોડો.
 મોહ પામ્યા લોક સરવે જનકપુરનારે,
 આપે આશિષધણું જીવે દશરથના બાળરે વરઘોડો. ૫
 રૂઠાં વાગે છે વાજિંત્ર નાંના રંગમારે,
 નાચે અપસરા ગાંધરવો ગીત ગાયરે; વરઘોડો.
 ભાટ બંદિજન જશને વખાણુતારે,
 ઠામે ઠામ જયન્તી મંગળ ધુની થાયરે. વરઘોડો. ૬
 દેવ વિમાને બેસી જીએ આકાશમારે.
 પુષ્પ વૃષ્ટિ કરતા સરવે દર્ધ આશિષરે; વરઘોડો.
 ગુણુ વરણુવું રઘુપતિ નાથજીરે,
 જયજયકાર થયો તે વેળા જીમદીશરે. વરઘોડો. ૭

ગીત ૧૩ મુ.

“ વડુંરે પાટણુ, વડું ધોળકું, કોઇ માળવે જાયરે. ” એ રાગ.

વરરાય તોરણ આવિયા, સામુ પાંખવા જાયરે;
 અન્ધ ઉપરથી ઉતર્યા, ગીત ગોરડી ગાયરે. ૧
 લાવિ દાસીએ ત્યાં મુકિયો, બાજઠં રતન જડિતરે;
 તેહ ઉપર ઉભા રાયજી, બહુ પ્રેમ સહિતરે. ૨
 સુનયનાં આવ્યાં પાંખવા, રાજા જનકની રાણીરે,
 કુશકેતુની રાણી મુમતી, પોંખે ઉલટ આણીરે. ૩
 પુજન કરાવ્યાં વિધીવડે, ચારે વરનાં ઉમંગેરે,
 મધુપકં વિધિ આરતી કરી, આનંદ માયના અંગેરે. ૪
 વરરાયને પધરાવિયા, બાજઠં કનકમણીનારે;
 આવિ બેઠા ઠામ બેઠને, જન જાન લણીનારે. ૫
 અન્ય રાજાને બેસાડિયા ભલાં આદર દિજેરે;
 સુંદરીઓ સૌ મરબાદથી, બેસાડી ખંઠ બીજેરે. ૬
 કનકના થાળે પખાજિયા, વરરાયના પાયરે;
 વેદ ભણે રૂપિ મુનિયો, પુજે મિથિલાનો રાયરે. ૭
 લગ્ન ઘટિકાને બાંધિયાં, ઘટિ સાધવા કાવીરે;
 પધરાવિ કન્યા ચારને, શણગાર સભાવીરે. ૮
 અંતરપટ આઠા ધર્યા, સાવધાન કરીનેરે;
 વિપ્ર મંગળ વાણિ ઓચરે, રૂડો ભાવ ધરિનેરે. ૯
 હસ્તમેળાપ પછી કર્યો, વરકન્યાનો ત્યાંયરે;
 સ્વસ્તિ વાચન બોલે તાણિને, વિપ્ર માંઠવા માંયરે. ૧૦
 વરકન્યાને વિધી થકી, વરમાળ પહેરાવીરે;

મંગળ ફેરા ફેરવ્યાં, ફડો આનંદ લાવીરે; ૧૧
 આખ્યાં કન્યાદાન કોઠથી, રાજા જનકે તે ઠામરે,
 વિપ્ર સંતોષ પમાડિયા હીધા જાચકને ઠામરે. ૧૨
 વરણી શકે નહિ શેષ ત્યાં, શોભા દેખતાં સારીરે;
 કંસાર પીરસવા કારણે, આવે જનકની નારીરે. ૧૩

ગીત ૧૪ મું

“ લાડો લાડી જમે રે કંસાર, કે ઉપર વેવાણુ ટળવળે રે ” - એરાગ
 લાડો લાડી જમે રે કંસાર, આનંદ ઉભરાવિયારે;
 ગાતી ગીત ટોળે મળિ નાર, જોવાને લોક આર્તિયારે. ૧
 હીરા મણિયે ખાજક જડીત, તે પાસ લાવી ગોઠવ્યોરે;
 તે ઉપર જળ ઝારીના સહીત, કંચન થાળ મુકયો નવોરે. ૨
 સુનયનાએ સજ્યા શણુગાર, સુમતિને સગવિયારે;
 વર કન્યાને વાહાલેથી કંસાર, પિરસવાને આવિયાંરે. ૩
 પિરસે રાણી હાંડે હરખાય, સાકર થી શું લાવથીરે;
 વર કન્યા જે ભેગાં ભેસી ખાય, આનંદની મિમા નથીરે. ૪
 જુગતેથી જમાડે અન્યો અન્ય, સમયરે હસે જોઈનેરે;
 થયાં રાજા રાણીયો પ્રસન્ન, રહ્યાં છે સહુ મોહિતેરે. ૫
 કંચન ઝારીથી આવી પાસ, સાસુએ જળ આપિયાંરે;
 હાથ ધોઈ કીધા મુખવાસ, જમીને હવે સજ થયાંરે. ૬
 વર રાજાએ પાલવ ઝાલ્યા હાથ, સાસુના બહુ કોડથીરે;
 આપે છે નજરાણો મિથિલા નાથ કે હરખ માતો નથીરે. ૭
 રેજો કુશળ વર કન્યાની જોડ, આશિષ એવી પામિયાંરે;

રાય જનકના પુર્યાં મનના કોડ, સરવ સુખિયાં થયાંરે. ૮

ગીત ૧૫ મું

“ કુંવર પેગડે પગ દેઢ ચઢિયા. ” — એ રાગ.

કાંધી ગોત્રજ કેરિ પુળય, પરણિ ઉઠિયાં વર કન્યાય;
 ધ્રુવ દર્શન કરિયાં છે પ્રીતે, ગુરૂ ચરણે નમ્યાં રૂડિ રીતે. ૧

લાગ્યાં માત પિતાને રે પાય, રાજ રાણીને હરખ ન માય
 સૌને સુખ મળ્યાં મન માગ્યાં, નભે દેવનાં દુંદભી વાગ્યાં ૨

જયકાર થયો સહુ ઠામે, બ્રહ્માનંદમાં સર્વ વિરામે;
 નીત નીત આનંદની હેત્રી, ગીત ગાય છે શાણી સાહેત્રી. ૩

રૂડા મંગળ ઓછવ થાય, શિર બ્રહ્મા મળી ગુણુ ગાય;
 બહુ આનંદમાં દિન વામ્યા, રાજ જનક ધણું સુખ પામ્યા. ૪

આપે પહેરામણીરે લુપાળ, પટકુળ, લુપણુ, મણિમાળ;
 ગામ, સૈન્ય, સુખાસન દીધાં, દાસ દાસી અપિ સુખ લીધાં ૫

હય, ગજ, રય, પાગા, અપાર, આપ્યા મુકતા ફળનારે હાર
 કરિ સંતોષ જનને રાય, કર જોડીને લાગ્યા પાય, ૬

પછી શણુગારી કન્યા વળાવી, રાય ઉભા વળાવવા આવી;
 આવ્યાં સુનયના સુમતિ અનુપ ભેટયા દશરથ રાયને લુપ. ૭

મહ્યાં ક્રોશ્યાને બે રાણી, સુમિત્રાને ભેટયાં ભાવ આણી;
 આંખે આસુની ધાર વહે છે, માતા કન્યાને આશિષ દે છે. ૮

ધણું રહેજો હેવાતણુ તારૂં, સુખ જોઇ કરે મન મારૂં;
 એમ કન્યાને આશિષ દીધી, સહુ જનને વિદાય કીધી. ૯

રથે બેઠા છે દશરથરાય, બેઠી રાણી સુખાસન માંય;

ચારે ભ્રાતના હાથિ છે ચાર, ચાર કન્યાઓ સાથે છે સાર. ૧૦
 જન સરવે અવધપુરિ આવી, સહુના શોકને નાંખ્યા સમાવી;
 થયો શહેરમાં આનંદ ભારી, ઘણું સુખિ થયાં નરનારી. ૧૧
 જે કાઠ સીતા વિવાહને ગાશે, થાશે સુખ ઇછેલું પમાશે;
 પુરે કોડ તેના રઘુનાથ, ભવમાં પુડતાં ઝાલે રે હાથ. ૧૨
 પરણે વરકન્યા બેઉ જ્યાંય, ગાશે ભાવ આણી કાઠ લ્યાંય;
 સુખિ થાશે તે સ્યામા ને સ્વામી, ઘણું જીવશે આનંદ પામી. ૧૩
 વિવા ગાય કપડવણજ ગામ, સુત નરસીનો નાથજી નામ;
 દિજ તરવાડી મેવાડા ખ્યાતી, ભાપા કીધી છે શુદ્ધ ગુજરાતી. ૧૪
 વરે વરકન્યા વાહાલ વધારી, ગાય ગીત નકારાં ત્યાં નારી;
 તેને છોડી આ ગીત જે ગાશે, તેના જશ જગ માંહી ગવાશે ૧૫
 ગાનારીનો વધશેરે તોલ, ખુશી વાધશે સાંભળિ બોલ;
 મુજ મનનો શોક સમાયો, વિવા રામ પ્રતાપથી ગાયો. ૧૬

વલ્લણ

વિવાહ રામ પ્રતાપથી, વરણવિયો મેં આજરે;
 નમી નમી કહુ નાથજી, બોલો શ્રી રઘુરાજરે. ૧

ઇતિ શ્રી સિતા વિવાહ સંપૂર્ણ.

ઉમરેક. ભટવાડી પોળને નાકે આવેલા સરસ્વતી પ્રી. પ્રેસમાં
 રતીલાલ ખાળકૃષ્ણ ત્રીવેદીએ છાપ્યું અને શંકરલાલ ઉમીઆશંકર
 પાઠકે ડાકોરમાં આવેલા શારદા પુસ્તકાલયમાંથી પ્રગટ કર્યું.

હાકોર શ્રી શારદા પુસ્તકાલયમાં

મળતાં પુસ્તકોનું મુચ્ચીપત્ર

આલ્હિકસાર-સંક્ષેપ શુજરાતી સમન્વિતી સાથે રૂ. ૧-૦-૦	
હાકોર મહાત્મ્ય સટીક	૧-૦-૦
વિષ્ણુ સહસ્ર નામ	૦-૨-૦
સતી સાવિત્રી ચરિત્રનો (ગરબો નામદાર સરકારના	
કેળવણીખાતાતરફથી ધનામમાટે મંજુર કરેલો ગ્રંથ)	૦-૧-૦
સિતાવિવાહ	૦-૧-૦
ચન્નુવેદિય ત્રિકાલ સંધ્યા	૦-૧-૦
કમનસીબ કમળા	૦-૪-૦
કુલીનની કન્યા ભાગ ૧ લો	૦-૪-૦
આધુનીક અંધશ્રદ્ધા	૦-૪-૦
શ્રવણ આખ્યાન (દશરથ પરિતાપ)	૦-૧-૦
હાકોર મહાત્મ્ય અથવા શ્રી રણછોડજીનો ખ્યાલ	૦-૧-૦
અમર ચરિત્ર ભાગ ૧ થી ૪	૧૨-૦-૦
સતી સાવિત્રી ચરિત્ર પાકા પુઠા	૦-૧૦-૦
” ” કાચા પુઠા	૦-૮-૦

આ સિવાય તમામ વ્યતનો સંસ્કૃત, હિંદી તથા શુજરાતી અને શુજરાતી નિશાળમાં ચાલતાં પુસ્તકો મળશે.

બુક્સેલર, શંકરલાલ ઉમયાશંકર પાઠક

શ્રી શારદા પુસ્તકાલય, હાકોર.

અવશ્ય સંગ્રહ કરવા યોગ્ય પુસ્તક

શુદ્ધ યજુર્વેદિય આહિકસાર-સંક્ષેપ.

સમબ્ધુતી તથા ઉપયુક્ત શાસ્ત્રાર્થ સાથે

આ બ્રહ્મ નિત્યકર્મકું પુસ્તક અતિ ઉત્તમ ગુજરાતી સર-
સ્વગમ ટીકા સહિત બ્લેન્ડ કાગળ ને પાકા પુકાથી બધાવેલું છે
તેના બે વિભાગ છે પ્રથમ ભાગમાં ૨૧ પ્રકરણ છે. કું વિપ
૧૪૪ છે સધળા મંત્ર સ્વર સહિત છે. ઉત્ત્યાન વિધીથી આરંભ
શયન વિધી સુધી આવશ્યક-નિત્ય-કર્મ-પ્રત્યાગ-તથા ગુર્જર ભાગ્યમ
પદ્ધતી આપી છે. અંતે યજોપવિતધારણુવિધી અને આશૌચમ
સંધ્યા કરવાનો પ્રકાર દશાબ્દો છે. બીજા ભાગમાં પ્રથમ ભાગમાં
કહેલાં કર્મોની સપ્રમાણતા, આવશ્યકતા, તથા વ્યવહાર ઉપયોગી
પ્રમાણ વાક્યોનો મંગ્રહ આપેલો છે વ્યવહાર પ્રવાન ધર્મ બંધુઓ
તથા નવયુવકોને સ્વધર્મચરણ કરવાને પરમોપયોગી છે મુલ્ય રૂ.

સંપાદક-વૈ. શા. સં. રા. બાલકૃષ્ણ ગણેશ પ્રકાશકર વડો.

પ્રકાશક-ઉમાશંકર મંછારામ પાઠક ડાકોર

આ પુસ્તક, સંપાદક તથા પ્રકાશક અને મુંબાઈ, સુ.
વડોદરા, અમદાવાદ, નડીયાદ, ડાકોર ઇત્યાદિના પ્રસિદ્ધ શુદ્ધસત્તર
સ્થાથી મળશે. વેપારીને કમિશન આપવામાં આવે છે.

શુદ્ધસેવર. શંકરલાલ ઉમાશંકર પાઠક

શ્રી સારદા પુસ્તકાલય ડાકોર.

